

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1277**z dnia 29 lipca 2019 r.****uchylająca decyzję wykonawczą 2012/630/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Kanady za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, stwierdzającej, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim. Aby ramy prawne i nadzorcze można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (2) W dniu 5 października 2012 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2012/630/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Kanady dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (3) Ramy prawne i nadzorcze Kanady nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ⁽³⁾ wprowadzono dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zastrzegając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują prawnie wiążące przepisy mające zastosowanie do agencji ratingowych i dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (4) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (5) W dniu 6 lipca 2017 r. kanadyjski organ nadzoru opublikował „Obwieszczenie zawierające proponowane zmiany w krajowym instrumencie 25-101 w odniesieniu do wyznaczonych organizacji ratingowych”, stwierdzając, że te zmiany były konieczne w celu odzwierciedlenia nowych wymogów dotyczących agencji ratingowych w UE, tak aby Unia w dalszym ciągu uznawała kanadyjski system regulacyjny za równoważny do celów regulacyjnych w Unii.
- (6) W dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Kanady z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinię co do istotności ewentualnych różnic.
- (7) W opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA zauważył, że w przypadku uchwalenia proponowanych zmian przepisów przed dniem 1 czerwca 2018 r. ramy prawne i nadzorcze Kanady dotyczące agencji ratingowych zawierałyby wystarczające przepisy, aby wypełnić cele, jakie przyświecają dodatkowym wymogom wprowadzonym rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/630/UE z dnia 5 października 2012 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Kanady za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 278 z 12.10.2012, s. 17).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (8) W dniu 29 marca 2018 r. kanadyjski organ nadzoru opublikował na swojej stronie internetowej informację, że nadal analizuje uwagi otrzymane w okresie konsultacji i planuje odłożyć wprowadzenie zmian w krajowym instrumencie 25-101 na późniejszy termin w 2018 r. Kanadyjski organ nadzoru poinformował jednak służby Komisji, że plany zakładające wprowadzenie zmian w krajowym instrumencie 25-101 w odniesieniu do wyznaczonych organizacji ratingowych są obecnie zawieszono, nie podając żadnego nowego terminu. W związku z tym w ocenie stanowiącej podstawę niniejszej decyzji nie uwzględniono żadnych planowanych zmian.
- (9) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 3 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – definicję „perspektywy ratingowej” i rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. W kanadyjskich ramach nie uznaje się perspektyw ratingowych za pozycję odrębną i różną od ratingu kredytowego, chociaż istnieją pewne odniesienia do czynności, opinii i sprawozdań, które są na tyle szerokie, że obejmują perspektywy ratingowe w sposób dorozumiany.
- (10) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub współników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Kanadyjskie ramy nie są tak szczegółowe i nakazowe jak system unijny. Chociaż istnieje ogólny wymóg opracowania odpowiednich mechanizmów wewnętrznych, których adekwatność i skuteczność podlega monitorowaniu i ocenie w celu eliminowania ewentualnych uchybień, brak jest również szczegółowego i wyraźnego wymogu zapobiegania konfliktom interesów w stosunku do istotnych akcjonariuszy. Ponadto nie ma zakazu wystawiania ratingu kredytowego w sytuacji, gdy członek zarządu agencji ratingowej lub akcjonariusz posiadający w agencji ratingowej więcej niż 10 % akcji lub praw głosu posiada również ponad 10 % akcji w ocenianym podmiocie. Nie obowiązuje również zakaz świadczenia przez osoby fizyczne lub podmioty, które posiadają ponad 5 % akcji lub praw głosu w agencji ratingowej, usług konsultingowych lub doradczych na rzecz podmiotu ocenianego przez daną agencję ratingową.
- (11) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. Ramy prawne i nadzorcze Kanady zawierają definicję informacji wewnętrznych, jednak za tego rodzaju informacje nie uznaje się automatycznie ratingów kredytowych i dotyczących ich informacji.
- (12) Rozporządzenie (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Kanady zawierają wymóg zobowiązujący agencję ratingową do powiadamiania ocenianego podmiotu (nie precyzując jednak, czy ma to mieć miejsce w godzinach pracy tego podmiotu) o informacjach o krytycznym znaczeniu oraz o głównych okolicznościach, które będą stanowić podstawę ratingu, przed jego publikacją, chociaż nie przewidziano terminu, w jakim oceniany podmiot może się do nich ustosunkować.
- (13) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Chociaż w ramach prawnych i nadzorczych Kanady przewidziano wymóg, zgodnie z którym ratingi kredytowe wystawia się przy zastosowaniu metod, które są rygorystyczne, systematyczne, zapewniają ciągłość i podlegają walidacji, nie istnieje wyraźny wymóg stanowiący, że zmiany ratingów kredytowych należy formułować zgodnie z opublikowanymi metodami. Agencje ratingowe nie mają obowiązku konsultowania się z uczestnikami rynku w sprawie zmian lub korygowania błędów w swoich metodach. Nie ma również wyraźnego wymogu powiadamiania organu nadzoru, innych organów lub zainteresowanych podmiotów o wszelkich błędach w metodach, które mogłyby mieć wpływ na ratingi wystawiane przez agencje ratingowe.
- (14) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zaostrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Zgodnie z ramami prawnymi i nadzorczymi Kanady nie ma ścisłego wymogu zapewnienia, by czynnościom ratingowym i metodzie ratingowej towarzyszyły odpowiednie wytyczne. Nie istnieje również wyraźny wymóg zobowiązujący agencję ratingową do zawarcia w ratingu kredytowym zastrzeżenia, że rating jest opinią agencji i że można na nim polegać wyłącznie w ograniczonym stopniu.
- (15) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe

zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Ramy prawne i nadzorcze Kanady nie przewidują systemowych wymogów, zgodnie z którymi agencje ratingowe muszą przedstawiać organowi nadzoru lub ocenianym podmiotom politykę cenową, chociaż organ nadzoru może zażądać tych informacji w przypadku dochodzenia. Ponadto nie istnieje wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane od klientów muszą być oparte na kosztach i niedyskryminujące.

- (16) W świetle przeanalizowanych czynników ramy prawne i nadzorcze Kanady dotyczące agencji ratingowych nie spełniają wszystkich warunków równoważności określonych w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Nie można ich zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.
- (17) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą 2012/630/UE.
- (18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza 2012/630/UE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
